

Arrest

nr. 319 322 van 2 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. SEGERS
Huidevettersstraat 58-62
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 december 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DESWAEF, die loco advocaat N. SEGERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“Betrokkene werd gehoord door de politie van Brussel Noord op 16.12.2024 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

*Aan de Heer, die verklaart te heten(1):
naam: M.*

voornaam: Y.
geboortedatum: [...]
geboorteplaats: [...]
nationaliteit: Marokko

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

- ☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Noord op 16.12.2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van weerspanningheid en verboden wapendracht. Hij spuwde in het gezicht van een agent en droeg pepperspray op zich.

Volgens informatie verkregen via de politiezone van Brussel Noord op 12.06.2024, en informatie verkregen uit het ANG, is betrokkene bovendien gekend voor volgende feiten:

- bedreiging met bevel en voorwaarde, dit ten aanzien van het politiepersoneel ("ik weet je terug te vinden als je je trein neemt aan het station")
- weerspanningheid : probeert de tussenkomende politie inspecteurs te slaan en weigert mee te werken bij zijn arrestatie.
- verkoop van drugs (cocaïne)
- heling
- drugsbezit
- wapenbezit

Gezien het gewelddadige karakter en de herhaling van deze feiten kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

- ☐ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 05.04.2024. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben,

Wat betreft de medische problemen van betrokkene, stellen we vast dat betrokkene op 31.07.2024 een aanvraag tot verblijf indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van art 9 ter van de wet van 15.12.1980.

Deze aanvraag werd op 14.11.2024 echter als ongegrond beschouwd. Op basis van de elementen die door betrokkene werden aangebracht, concludeerde de arts-adviseur van Dienst Vreemdelingenzaken dat het geheel aan medicijnen en medische opvolging beschikbaar is in het herkomstland, dat de medische zorgen tevens toegankelijk zijn voor betrokkene, bovendien is zijn medische toestand niet van die aard dat ze hem verhindert om te reizen, en is er tot slot geen tegenindicatie vanuit medisch oogpunt voor een terugkeer naar het herkomstland.

Wat het verblijf in het gesloten centrum betreft, zal betrokkene omringd worden met de nodige medische zorgen door de arts en het medisch team van het centrum te Merksplas. De eventueel vereiste medische opvolging zal voorzien worden door daartoe gekwalificeerd personeel.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- ☐ *Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*
- ☐ *Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.*

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Noord op 16.12.2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van weerspannigheid.

Volgens Informatie verkregen via de politiezone van Brussel Noord op 12.06.2024, en informatie verkregen uit het ANG, is betrokkene gekend voor volgende feiten:

- *bedreiging met bevel en voorwaarde, dit ten aanzien van het politiepersoneel ("ik weet je terug te vinden als je je trein neemt aan het station")*
- *weerspannigheid : probeert de tussenkomende politie inspecteurs te slaan en weigert mee te werken bij zijn arrestatie.*
- *verkoop van drugs (cocaïne)*
- *heling*
- *drugsbezit*
- *wapenbezit*

Gezien het gewelddadige karakter en de herhaling van deze feiten kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 05.04.2024 dat hem betekend werd op 05.04.2024. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 05.04.2024. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene stelt dat hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland, omdat hij er niemand heeft .

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoont. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Marokko een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Wat betreft de medische problemen van betrokkene, stellen we vast dat betrokkene op 31.07.2024 een aanvraag tot verblijf indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van art 9 ter van de wet van 15.12.1980.

Deze aanvraag werd op 14.11.2024 echter als ongegrond beschouwd. Op basis van de elementen die door betrokkene werden aangebracht, concludeerde de arts-adviseur van Dienst Vreemdelingenzaken immers dat het geheel aan medicijnen en medische opvolging beschikbaar is in het herkomstland, dat de medische zorgen tevens toegankelijk zijn voor betrokkene; bovendien is zijn medische toestand niet van die aard dat ze hem verhindert om te reizen, en is er tot slot geen tegenindicatie vanuit medisch oogpunt voor een terugkeer naar het herkomstland.

Wat het verblijf in het gesloten centrum betreft, zal betrokkene omringd worden met de nodige medische zorgen door de arts en het medisch team van het centrum te Merksplas. De eventueel vereiste medische opvolging zal voorzien worden door daartoe gekwalificeerd personeel.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Noord op 16.12.2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van weerspannigheid.

Volgens Informatie verkregen via de politiezone van Brussel Noord op 12.06.2024, en informatie verkregen uit het ANG, is betrokkene gekend voor volgende feiten:

- bedreiging met bevel en voorwaarde, dit ten aanzien van het politiepersoneel ("ik weet je terug te vinden als je je trein neemt aan het station")
- weerspannigheid : probeert de tussenkomenende politie inspecteurs te slaan en weigert mee te werken bij zijn arrestatie.
- verkoop van drugs (cocaïne)
- heling
- drugsbezit
- wapenbezit

Gezien het gewelddadige karakter en de herhaling van deze feiten kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 05.04.2024 dat hem betekend werd op 05.04.2024. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 05.04.2024. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is. 11° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een geldboete omdat hij een onrechtmatig beroep heeft ingediend bij de RVV.

Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast. In casu wordt een minder dwingende maatregel verondersteld ondoeltreffend te zijn omdat:

3° Betrokkene vormt een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Noord op 16.12.2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van weerspannigheid en veroden wapendracht.

Volgens Informatie verkregen via de politiezone van Brussel Noord op 12.06.2024, en informatie verkregen uit het ANG, is betrokkene gekend voor volgende feiten:

- bedreiging met bevel en voorwaarde, dit ten aanzien van het politiepersoneel ("ik weet je terug te vinden als je je trein neemt aan het station")
- weerspannigheid : probeert de tussenkomende politie inspecteurs te slaan en weigert mee te werken bij zijn arrestatie.
- verkoop van drugs (cocaïne)
- heling
- drugsbezit
- wapenbezit

Gezien het gewelddadige karakter en de herhaling van deze feiten kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet de betrokkene worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, K. J. Attaché, gemachtigde Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van PZ Brussel Noord en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas de betrokkene, M., Y., op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas vanaf 16.12.2024"

Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid: de drie cumulatieve voorwaarden

2. Artikel 43, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3. Inzake de uiterst dringende noodzakelijkheid blijkt dat de verzoekende partij betoogt dat zij momenteel is vastgehouden in een gesloten centrum met het oog op haar verwijdering. Aan de in de in artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV gestelde vereiste om het hoogdringend karakter van de vordering ten aanzien van de bestreden beslissing toe te lichten, werd dus voldaan. De verwerende partij betwist de hoogdringendheid ook niet.

4. Betreffende de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag verzoeker zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Hij dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn om zich te verdedigen tegen de feiten en argumenten die verzoeker aanhaalt.

Verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inzielt om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247).

Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoeker, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM (artikelen 2, 3, 4, eerste lid en 7 van het EVRM).

4.2.1. Inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel stelt verzoeker:

“58. Plus particulièrement, l'exécution de la décision attaquée porterait une atteinte disproportionnée au droit garanti par l'article 3 de la Convention européenne des droits de l'homme.

Comme étayé supra, ce droit se trouverait manifestement violé au vu de l'état de santé du requérant, en particulier son état de santé mentale, qui se trouverait de toute évidence aggravé en cas de retour au Maroc, où il ne possède plus rien et où il n'aurait plus la chance d'obtenir réparation pour les faits dont il a été victime en Belgique et qui sont toujours en cours d'examen par les autorités judiciaires compétentes.

Les risques avérés pour la santé mentale du requérant en cas de détention et d'expulsion vers le Maroc ont justifié que Votre Conseil ordonne, à deux reprises, la suspension des deux décisions d'ordre de quitter le territoire avec maintien en vue d'éloignement et reconduite à la frontière qui lui ont été notifiées précédemment (arrêts n°309 124 du 28.06.2024 et n° 310 331 du 19.07.2024).

L'état de santé du requérant, dont découle une impossibilité d'envisager un voyage de retour vers son pays d'origine ainsi que les conséquences particulièrement graves que ses précédentes détentions administratives ont eues sur son état de santé ont ensuite été démontrées objectivement en termes de demande de séjour.

Dans le cadre de cette demande de séjour, la gravité de sa maladie et plus particulièrement son importante instabilité psychologique a été démontré et n'a aucunement été remise en cause (sa demande ayant été déclarée recevable mais non fondée).

Il a en outre été fait de nombreuses fois référence, en termes de demande, aux épisodes de décompensation du requérant. Ces décompensations représentent un risque réel pour la vie du requérant. Les rapports médicaux insistent unanimement sur le besoin de stabilité et de sécurité du requérant pour éviter ces épisodes. Le soumettre à un voyage constituerait un véritable facteur déclencheur de décompensation et de psychoses, pouvant mener à un passage à l'acte. La simple évocation d'un éventuel voyage constitue une source importante d'anxiété conduisant directement à une décompensation et justifiant l'interdiction de voyager.

Ces éléments ont, comme égayé en termes de recours contre la décision de refus de séjour pour raisons médicales, inadéquatement et insuffisamment été prise en compte par la partie adverse.

59. De même, ni la question de la disponibilité, ni celle de l'accessibilité des soins au Maroc n'ont fait l'objet d'un examen rigoureux, et la partie adverse a, de façon erronée, conclu que le traitement prescrit au requérant y était disponible et accessible.

Il est incontestable dans ces conditions qu'un retour forcé au Maroc serait contraire à l'article 3 de la Convention européenne de Sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales.

C'est la raison pour laquelle le requérant sollicite la suspension de l'exécution de la décision attaquée dans la mesure où l'application immédiate de celle-ci lui causerait un préjudice grave et difficilement réparable en ce qu'il souffre d'une maladie telle qu'elle entraîne un risque réel pour sa vie et son intégrité physique ou un risque réel de traitement inhumain ou dégradant lorsqu'il n'existe aucune garantie certaines qu'un traitement adéquat dans son pays d'origine sera disponible ou accessible – outre son impossibilité de voyager, démontrée objectivement.

60. De surcroît, en cas de réouverture du dossier – dans son volet traite des êtres humains – par l'Auditorat du travail, le requérant pourra à nouveau faire valoir un droit au séjour en Belgique en qualité de victime de traite, ce qui serait rendu impossible en cas d'exécution de la décision attaquée.

61. Par ailleurs, et comme déjà jugé par Votre Conseil, le requérant est soumis à un éloignement forcé sans délai ce qui, compte tenu de l'impact provoqué sur une personne, doit être considéré comme un préjudice grave.

62. Compte tenu des circonstances particulières du dossier telles qu'exposées ci-dessus, il convient dès lors de considérer que les mesures de contrainte imposées au requérant en violation de la loi constituent un risque de préjudice grave difficilement réparable. »

4.2.2. Verzoeker legt ter zitting nog twee documenten neer inzake de behandeling en opvolging van zijn medische problematiek.

4.3. Verweerder stelt in de nota met opmerkingen aangaande het moeilijk te herstellen nadeel en meer bepaald inzake artikel 3 EVRM en verzoekers gezondheid:

"Van verzoekende partij wordt verwacht dat zij op aannemelijke wijze aantoonde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden in geval van onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing.

Het ingeroepen nadeel komt terug in de middelen van verzoeker.

De verwerende partij wenst te verwijzen naar de bespreking van de middelen om te besluiten dat ook aan de voorwaarde van het nadeel niet is voldaan.

[...]

Waar verzoeker stelt dat er geen rekening werd gehouden met zijn medische problemen, dient opgemerkt dat daar wel degelijk en zelfs uitdrukkelijk rekening meer wordt gehouden in de thans bestreden beslissing. Er kan in dat opzicht worden verwezen naar volgende passage van de beslissing:

"Wat betreft de medische problemen van betrokkene, stellen we vast dat betrokkene op 31.07.2024 een aanvraag tot verblijf indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van art 9 ter van de wet van 15.12.1980.

Deze aanvraag werd op 14.11.2024 echter als ongegrond beschouwd. Op basis van de elementen die door betrokkene werden aangebracht, concludeerde de arts-adviseur van Dienst Vreemdelingenzaken dat het geheel aan medicijnen en medische opvolging beschikbaar is in het herkomstland, dat de medische zorgen tevens toegankelijk zijn voor betrokkene, bovendien is zijn medische toestand niet van die aard dat ze hem verhindert om te reizen, en is er tot slot geen tegenindicatie vanuit medisch oogpunt voor een terugkeer naar het herkomstland."

De 9ter-aanvraag van verzoekende partij werd onderzocht en er werd geoordeeld dat verzoeker in staat is om te reizen en dat de vereiste medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn.

Zodoende is een terugkeer naar het land van herkomst vanuit medisch oogpunt wel degelijk geoorloofd. Het tegendeel wordt niet aangetoond door de verzoekende partij.

De verwijzing van verzoekende partij naar een eerder schorsingsarrest is eigenlijk niet relevant, daar er inmiddels wel een grondig onderzoek werd gevoerd naar de medische problematiek van verzoekende partij en naar de beschikbaarheid van de vereiste medische zorgen in het land van herkomst. Een dergelijk

*onderzoek was niet voorhanden ten tijde van de vorige beslissingen. Ditmaal werd er zoals vermeld wel op zorgvuldige wijze rekening gehouden met de medische situatie van de verzoekende partij. Bovendien werd in die 9ter-aanvraag onderzoek gevoerd naar de mogelijkheid tot reizen. In het medisch advies wordt daarover vermeld:
Er blijkt aldus geen enkele mogelijkheid medische tegenindicatie om te kunnen reizen.
De mogelijkheid tot reizen vanuit medisch oogpunt werd overigens ook bevestigd door de centrumarts op 17.12.2024
Verzoeker toont niet aan dat er sprake is van een schending van artikel 3 EVRM.”*

4.4. Artikel 3 van het EVRM bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en het gedrag van de verzoekende partij (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Te dezen blijkt dat verzoeker op 23 december 2024 een verzoekschrift “DEMANDE DE MESURES PROVISOIRES D'EXTREME URGENCE” heeft ingediend. Het verzoekschrift heeft als voorwerp: “*La présente requête a pour objet de solliciter l'examen, sans délai, par Votre Conseil de la demande de suspension et annulation ordinaire introduite par le requérant ce 23 décembre 2024 contre la décision déclarant sa demande d'autorisation de séjour fondée sur l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 recevable mais non fondée ainsi que l'ordre de quitter le territoire (annexe 13) qui en est le corollaire, décisions prises à son égard le 14 novembre 2024.*»

Dit verzoekschrift is bij de Raad gekend onder rolnummer CCE 329 836 en werd op de zitting van 30 december 2024 behandeld.

Verzoeker beroept zich inzake het moeilijk te herstellen nadeel op zijn gezondheidssituatie. *In casu* kan de Raad niets anders dan rekening te houden met het beroep dat bij de Raad gekend is onder rolnummer CCE 329 836 aangezien dit betrekking heeft op de ongegrondheid van zijn aanvraag op basis van artikel 9ter. Verweerder verwijst in de verweernota ook naar het feit dat verweerder de aanvraag op basis van artikel 9ter ongegrond heeft verklaard.

Inzake het beroep dat gekend is bij de Raad onder rolnummer CCE 329 836 blijkt dat de Raad bij arrest 319 321 van 31 december 2024 de beslissing inzake de ongegrondheid van de aanvraag op basis van artikel 9ter schorst.

Omtrent de beoordeling inzake artikel 9ter en daaruit volgende ook artikel 3 EVRM stelt voormeld arrest onder meer:

“4.3.2.1. En termes de requête, la partie requérante prend un moyen unique « de la violation des articles 9ter et 62 de la loi du 15.12.1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, des article 3, 8 et 13 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, des articles 2 et 3 de la loi du 29.07.1991 sur la motivation formelle des actes administratifs, et des principes de bonne administration, notamment l'obligation de statuer en prenant en considération l'ensemble des éléments de la cause et l'erreur manifeste d'appréciation ».

[...]

4.3.2.5. Au vu de l'ensemble des éléments visés au point 4.3.2.4.2., le Conseil estime prima facie que le rapport du médecin conseil, sur lequel se base la décision attaquée, n'a pas pris en compte l'ensemble des arguments avancés par la partie requérante dans sa demande (et ses compléments) quant à sa capacité de voyager.

4.3.2.6. Par conséquent, en prenant la décision attaquée, sans rencontrer un des éléments particuliers, invoqués dans la demande d'autorisation de séjour du requérant, la partie défenderesse n'a pas suffisamment et valablement motivé sa décision.

4.3.2.7. Sous réserve de l'examen du préjudice grave difficilement réparable, il appert par conséquent que cet aspect du moyen unique, en ce qu'il est pris d'une violation des dispositions relatives à l'obligation de motivation formelle incombant à la partie défenderesse et de l'article 9ter de la loi précitée du 15 décembre 1980, est, prima facie, sérieux, et suffit à la suspension de l'exécution de l'acte attaqué.

Il n'y a pas lieu d'examiner les autres griefs dudit moyen, dans la mesure où ils ne sont pas de nature à conduire à une suspension aux effets plus étendus.

Il est dès lors satisfait à la condition tenant au sérieux du moyen d'annulation.

[...]

4.4. Troisième condition : le risque de préjudice grave difficilement réparable

[...]

4.4.2. L'appréciation de cette condition

Au titre de risque de préjudice grave difficilement réparable, la partie requérante, après avoir indiqué que « [l]a décision est accompagné[e] d'un ordre de quitter le territoire, qui pourrait impliquer l'éloignement forcé du requérant », renvoie notamment à l'état de santé du requérant et fait notamment valoir que « [c]ette situation, si elle devait se produire, constituerait un préjudice grave et difficilement réparable, voire absolument irréparable, compte tenu du risque réel et bien établi de passage à l'acte du requérant », lequel état l'empêche de retourner dans son pays d'origine.

Le Conseil estime que le préjudice ainsi allégué est suffisamment consistant, plausible et lié au sérieux du moyen. Il est dès lors satisfait à la condition du préjudice grave difficilement réparable."

Arrest CCE 319 321 van 31 december 2024 concludeert:

"4.5. Il résulte de ce qui précède que les conditions cumulatives sont réunies pour que soit accordée la suspension de l'exécution de la décision déclarant une demande d'autorisation de séjour non fondée, du 14 novembre 2024, introduite par la partie requérante sur la base de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980, ainsi que de l'ordre de quitter le territoire pris le même jour, qui en constitue l'accessoire."

Gelet op voormeld arrest is *in casu* het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangetoond.

5. Verzoeker en verweerder beroepen zich op artikel 3 EVRM als ernstig middel teneinde het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen.

Volgens arrest CCE 319 321 wordt op het eerste zicht een ernstig middel aangevoerd ten aanzien van de ongegrondverklaring van verzoekers aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dienvolgens *in casu* ook ten aanzien van artikel 3 EVRM.

6. Gelet op voorstaande vaststellingen is voldaan aan de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene drie cumulatieve voorwaarden om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te willigen.

7. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 december 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Artikel 3

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee januari tweeduizend vijftieng door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. DECUYPER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DECUYPER

W. MULS